

عنوان مقاله:

اثر رژیم های مختلف کم آبیاری بر عملکرد، کیفیت و کمیت دو رقم گوجه فرنگی شقایق و شهرزاد در شرایط گلخانه ای

محل انتشار:

مجله فرآیند و کارکرد گیاهی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بختیار کریمی - University of Kurdistan

یاور وفایی - University of Kurdistan

چنور عبدی - University of Kurdistan

آرزو گلزاری - University of Kurdistan

خلاصه مقاله:

کم آبیاری یکی از راهکارهای مصرف بهینه آب در اراضی فاریاب است. به منظور بررسی اثر تیمارهای آبیاری به در ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی در دو سیستم آبیاری قطره ای سطحی و زیر سطحی بر رشد، عملکرد و خصوصیات کیفی و کمی ارقام گوجه فرنگی (شقایق و شهرزاد)، پژوهش حاضر به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. نتایج نشان داد که تاثیر سطوح مختلف آبیاری بر قطر میوه، سفتی، مواد جامد محلول، PH، اسیدیتته، ویتامین ث، کاروتنوئید، شاخص سطح برگ، عملکرد کل و کارایی مصرف آب در دو رقم گوجه فرنگی شهرزاد و شقایق معنی دار می-باشد. بر اساس نتایج بیشترین میزان مواد جامد محلول (۴۷/۵ بریکس)، اسیدیتته (۶۱۸/۰)، ویتامین ث (۴/۶۵ میلی گرم بر گرم وزن میوه) و کاروتنوئید (۸۹/۱۰ میکروگرم بر گرم وزن میوه) مربوط به تیمار با کمترین درصد آب آبیاری (۵۰ درصد نیاز آبی) می باشد. نتایج همچنین نشان داد که بیشترین میزان کارایی مصرف آب در تیمار ۵۰ درصد نیاز آبی در روش آبیاری قطره ای زیر سطحی به دست آمد. بیشترین عملکرد محصول نیز مربوط به روش آبیاری زیرسطحی با سطح تامین ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه و برای رقم شقایق (۷/۲۹۷۸۲ کیلوگرم در هکتار) بود. به طور کلی، نتایج این آزمایش بیانگر آن است که کم آبیاری باعث کاهش شاخص های رویشی و افزایش کیفیت پس از برداشت ارقام گوجه فرنگی های مورد آزمایش شده است.

کلمات کلیدی:

DI, Drip Irrigation, Carotenoids, Water use efficiency, Yield, آبیاری قطره ای, عملکرد, کارایی مصرف آب, کم آبیاری, کاروتنوئید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1366993>

